

14. Krisztus testének egysége

Az egyház egy test sok taggal, kihívva minden nemzetből, álgazatbá, nyelvből és népéből. Krisztusban új teremtés vagyunk. Az egyházat nem oszthatja meg faji, kulturális, műveltségbeli és nemzetiségi, valamint alacsony és magasabb rendű, szegény és gazdag, férfi és nő szerinti megkülönböztetés. Krisztusban mindannyian egyenlők vagyunk, akiket Vele és egymással egy lélek tart össze. Azért vagyunk, hogy részrehajlás és fenntartás nélkül szolgáljunk és szolgáljanak nekünk. A Szentírásban keresztség - amelyben Jézus Krisztus önmagát nyilatkoztatta ki - mindannyian ugyanannak a hitnek és reményességnek vagyunk részesei, és ezt bizonyítjuk hirdetésünk mindeneknek. Ennek az egységnek a forrása a Szentháromság egyenlőségében van, aki gyermeknek fogadott minket. (Róm 12:4-5; 1Kor 12:12-14; Mt 28:19-20; Zsolt 133:1; 2Kor 5:16-17; ApCsel 17:26-27; Gal 3:27-29; Kol 3:10-15; Ef 4:14-16; 4:1-6; Jn 17:20-23)

Jézus már befejezte munkáját a Földön (Jn 17:4), de még a halála előtti estén is aggódott tanítványai állapota miatt.

Irgységük miatt azon vitakoztak, hogy ki a nagyobb, és ki nyeri el majd Krisztus országában a legmagasabb rangot. Ágy tűnt, sőt két félre talált Jézus magyarzata arra, hogy országának alkotóeleme az alázatosság, és igazi követői szolgálnak, készségesen áldozatot hoznak, kérésüket sem várva érte (Lk 17:10). Még az Ő példája is hibával tűnt, amikor lehajolt, hogy megmossa a lábukat, azt tette, amit az ezzel járó következtés miatt egyikőjük sem vállalt (lásd e kényv 15. fejezetét).

Jézus a szeretet. Sugárzó kényrőlelessége hatására kette a tette. Tanítványai, akik nem értették meg önzetlen szeretetét, erős előtellel viseltettek a nem zsidó számára, a nőkkel, a "bűnösökkel" és a szegényekkel szemben. Ez volt az oka, hogy nem látták meg, Krisztus még e megvetettek is mély szeretettel vette kettől. Amikor a tanítványok egy rossz hűrű samaritánussal beszélgetve találták a Mestert, nem tudták még, hogy az aratásra adott mező, amely mindenféle gabonát magában foglal, kősz a betakarásra.

De Krisztust nem tántorította el sem a hagyomány, sem a kőzfelfogás, sőt még a családi befolyás sem. Elfojthatatlan szeretete előtt a megtért emberiség, és gyagyátlag hatott. Az igazi tanítványság bizonyára ez a szeretet lenne, amely megkülönbözteti őket a nemtörődő néptől? A tanítványoknak is úgy kell szeretni, mint ahogy Ő szeretett. A világ ágy mindig felismerheti a keresztyéket, nem a szavaik alapján, hanem azért, mert Krisztus szeretete mutatkozik meg bennük (v. Jn 13:34-35).

Míg a Gecsemánkertben is egyházainak egysége - azoké, akik "az a világban" jöttetek (Jn 17:6) - foglalkoztatta legjobban Krisztust. Azért fohászodott Atyjához, hogy olyan egység legyen az egyházban, mint amely az Istent képezi. Kérlek, add, hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te "bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek közöttük; hogy elhiggye a világot, te "ldtél engem" (Jn 17:21).

Ez az egység az egyház leghatásosabb eszköze a bizonyítékban, mert Krisztusnak az emberiség iránti "szelíd szeretet" bizonyítja. "Én "on öbennél, és te "bennem; hogy "készen" legyenek, és hogy megismerje a világot, hogy te "ldtél engem, és szeretted őket, amiket engem szeretted." (Jn 17:23)

Á

A bibliai egység és az egyház

Milyen egységre gondolt Krisztus a mai Iáthatás egyházzal kapcsolatban? Hogyan lehetséges ez a szeretet és egység? Mi az alapja? Melyek az "összetevői"? Egyformaságot követel, vagy teret enged a "lényekben" azoknak? Hogyan működik az egység?

A "lelek" egysége. A Szentlélek az egyház egységét hajtja erő. A "vők" általa jutnak az egyházba. "Egy Lélek által mi mindnyájan egy testbe kereszteltettük meg." (1Kor 12:13) E megkeresztelt tagok "záró" olyan egységnek kell lenni, amiről Péter "gy" -r: "az a Lélek egysége" (Ef 4:3).

Az apostol felsorolta a "lelek" egységének "összetevőit". "Egy a test, és egy a Lélek, amiképpen elhívottak egy reményben is hívottak el; egy az "s, egy a hit, egy a keresztség; egy az Isten, és mindeneknek Atyja, aki mindeneknek felette van, és mindenek által és mindnyájukban munkálkodik." (Ef 4:4-6) Az egy "sz" "szerez" megismétlése kiemeli a teljes egységet, amit Péter a lelki szemeivel látott.

A Szentlélek minden "pöböl" és "faj" "h" -ja az embereket, és megkereszteli őket egy testbe, Krisztus testébe, egyházába. Amint "vekednek" Krisztusban, a "kulturális" "lények" "m" nem osztják meg őket. A Szentlélek "ldtél" az előkelők és alacsony sorsúak, szegények és gazdagok, férfiak és nők "záró" "g" -t. Tiszteletben tartják egymást, mivel tudják, hogy Isten szemében egyenlők.

Ez az egység "leti" szinten is hat. Azt jelenti, hogy a helyi "lekezetek" minden "tt" egyenlők, "g"

akkor is, ha egyesek más országokból pöntenzt, illetve misszionáriusokat kapnak. Az ilyen lelki egység nem ismeri a rangsort. A belföldiek és a misszionáriusok egyenlők Isten előtt.

Az egységes egyháznak egy a reményesége, az "dvísség ézbaldog reményesége", ami éža nagy Istennek és megtartás Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenésekor" válik valára (Tit 2:13). Ez a reményeség békesség és Ártírm forrása, és erőteljesen Ártírn az egységes bizonyoságtelre (Mt 24:14). Átalakuláshoz vezet, mert ézakiben megvan ez a reményeség Örinta, az mind megtisztá-tja ő magát, amiköppen Ő is tiszta" (1Jn 3:3).

A hők a kíz hit - a Jézus Krisztus engesztelő Áldozatába vetett hit - Által válnak a test tagjaivá. A Krisztus halálát és feltámadását jelképező keresztség (Róm 6:3-6) tüköletesen kifejezi ezt a hitet, amely a Krisztus testével való egységről tesz bizonyoságot.

Végül, a Szent-rés azt taná-tja, hogy egy a Lélek, egy az Ásr, és egy az Atya Isten. Az egyház egységének minden oldala a Szentháromság Isten egységének alapján Áll. éža kegyelmi ajándékokban pedig kíz nbség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatokban is kíz nbség van, de ugyanaz az Ásr. és kíz nbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenki." (1Kor 12:4-6)

Az egység mörteke. A hők gondolkodásában és Átletben is egység tapasztalható. Figyelj meg a kízvetkező intéseket: éža békességes túsnek és vigasztalásnak Istene pedig adja néktek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint, hogy egy szá-vvel, egy szájjal dicsősöttek az Istent és a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Atyját" (Róm 15:5-6). éžKélek azonban titeket, atyáimfiak, a mi Urunk, Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyköppen szájjatok, és ne legyenek kíztek szakadások, de legyetek teljesen egyek ugyanazon Ártelemben és ugyanazon váleményben." (1Kor 1:10) éžVigasztalásdjatok, egy Ártelemben legyetek, békességben Áljetek; és a szeretetnek és békességnek Istene lácszen véletek." (2Kor 13:11)

Isten egyházában tehát egységnek kellene megmutatkoznia, Ágy Ársben, mint gondolatban, illetve cselekedetben. Azt jelenti ez, hogy a tagoknak egyformán kell Árezni, gondolkodni és cselekedni? Vajon a bibliai egység egyformaságot jelent?

Egység a kíz nbségben. A bibliai egység nem jelent egyformaságot. Az emberi test bibliai hasonlata mutatja, hogy az egyház egysége a kíz nbségben való meg.

A testnek sok szerve van, amely mind hozzájárul a test legkedvezőbb működéséhez. Mindegyik alapvetően fontos, mégis eltérő feladatot lát el, egyik sem haszontalan.

Ugyanez az elv igaz az egyházban is. Az Úr az ajándékokat adja "mindenkinek kérésére, amint akarja" (1Kor 12:11), egyszószóval eltoztatosságot teremtve, ami a gyülekezet javára szolgál. Nem gondolkodik minden tag egyformán, és nem is képesek mindannyian ugyanazt a munkát elvégezni, ám mindannyian ugyanannak a célnak az irányváltása alatt dolgoznak; Istentől kapott képességekkel építik az egyházat.

Minden ajándék hasznos-társára szolgál, ahhoz, hogy az egyház el tudja végezni a feladatát. Együttműködésnek teljes körű evangélizációs erő. Az egyház sikere nem attól függ, hogy minden tagja egyforma, és mindenki ugyanazt teszi; hanem attól, hogy az összes tag elvégzi Istentől kapott feladatát.

A szőlőtő és a szőlővesszők természeténél fogva személetesen a különböző növények egységét. Jézus a szőlőtő hasonlatával a hűvő vele való egységét akarta bemutatni (Jn 15:1-6). Az ágak, a hűvők az igazi szőlőtőből, Krisztusból ágaznak el. Minden keresztyén, mint minden ág és levél, különböző módon járul hozzá a testhez, mert minden tag ugyanazt a feladatot kapja ugyanabban a forrásból, a szőlőtőből. A szőlővesszők különböző módon maradnak, és nem olvadnak el, mert minden tag különböző módon van egymással, ha ugyanabban a testből ered. Mind egy forrásból kapják a feladatot, ugyanazokat az ültetési feladatokat szétosztják magukba.

A keresztyén egység tehát azon múlik, hogy a tagok be legyenek oltva Krisztusba. Tőle jár el az erő, ami feladatot ad a keresztyén életet. Tőle származik az egyház feladatának ellátásához szükséges képesség és erő. Minden keresztyén a test része, szokásait és életmódját alakítja, ha hozzá kapcsolódik. Általában a tagok egymáshoz, különböző módon együttműködésben fognak össze. Ha a tagok benne maradnak, számuk az egésztestet, így megszületik a keresztyén egység, ami képes tesztelni őket arra, hogy megrehabilitálják a testet.

Különböző növények különböző módon működnek emberekből álló ugyanazt az egyházat, de mind egy fő irányváltása alatt dolgoznak. Sokféle ajándék van, de egy a cél. Noha az ajándékok eltérnek egymástól, a cselekedetek összhangot mutatnak. "Ugyanez az Isten, aki cselekszik mindezt mindenkiben." (1Kor 12:6)

A hit egység. Az ajándékok különböző módon működnek azonban nem jelent hitbeli eltérést. Az utolsó időkben Isten egyházát olyan emberek alkotják, akik az evangélium talaján állnak, és a test minden tagja az jellemző,

hogy megtartják Isten parancsolatait És Jézus hitét (Jel 14:12). Együtt hirdetik a világnak Isten üdvösségre hívő üzenetét.

Á

Mennyire fontos az egyház egysége?

Az egység nélkülözhetetlen az egyházban. Ennek az egyház nem tudja elvezetni szent üzenetét.

Az egység teszi az egyház fűradóit eredményessé. A megosztás és a közelmektől zaklatott világban a közlekedő egységű, valamint a beállított tagok szeretete és egysége minden másnál nagyobb erővel tesz bizonyítást az egyház üzenetéről. Ez az egység megdöbbentő bizonyítást szolgáltat arra, hogy kapcsolatban állnak a Mennel, és valóban Krisztus tanítványai (Jn 13:35). Isten Igájának hatalmát bizonyítja.

A magukat kereszténynek vallók közötti közdelem a nem hívőkben ellenszenvet vált ki, és talán ez a legnagyobb akadály, ami meggátolja a keresztény hit elfogadását. A hívők igazi egysége azonban ellenkező irányba hat. Krisztus azt mondta, a világ számára ez az egyik fő bizonyíték, hogy Ő a Megváltó (Jn 17:23).

Az egység Isten országának valószínűleg mutat. Az igazán egységes egyház a Földön azt mutatja, hogy tagjai komolyan köszik a mennyi közlekedő. A földi egység bizonyítja Isten iránti országának valószínűleg. A Szent-írás szavai teljesebben azok között, akik Ágy-Álnak. "Éz mily jés, és mily gyönyörűsége, amikor együtt lakoznak az atyafiak!" (Zsolt 133:1)

Az egység mutatja igazán az egyház erejét. Az egység erősíti, a megosztás gyengíti. Az egyház akkor igazán virágzó és erős, amikor tagjai egyet Krisztussal és egymással, szszhangban dolgoznak a világ megmentéséért. Akkor, és csak akkor "Éz Isten munkáit" a sz legteljesebb értelmében (1Kor 3:9).

A keresztényi egység kihívás az egyre inkább megosztott, a szeretet nélkülözli által felszabdalt világnak. Az egységes egyház jelent megoldást a kultúrák, fajok, nemek és nemzetiségek szerint megosztott társadalomnak. Az egységes egyház ellenáll a sítátni támadásoknak. A sztatóg erői valóban tehetetlenek az egyházzal szemben, ha tagjai ögy szeretik egymást, amint Krisztus szereti őket.

Az egységes egyház pozitív, csodálatos hatásait a zenekar előadásához lehetne hasonlítani. Mielőtt fellép a karmester, a zenészek hangolják hangszereiket, teljes a hangzavar. Amikor megjelenik a karmester, elcsendesül a zűrzavaros zaj, és minden szem rá figyel. A zenekar minden tagja egyenes tartással ül, felkészült a karmester irányítása alatti előadásra. A vezetőnyelvet kénytelenül, a zenészek szívszhangban gyönyörű muzsikát szívtatnak meg.

„Krisztus testének egysége azt jelenti, hogy a lelem hangszert az elhívottak hatalmas zenekarával egyesítem, Isten - a Karmester - pálcájára figyelve. Az a kíváncsúgunk, hogy a karmester intésére előadhatjuk Isten szeretetének szimfóniáját az emberiségnek.”[1]

Á

Az egység megvalósítása

Az Istenségnek és a hívőknek is kényre kell működni, hogy egység legyen az egyházban. Mi az egység forrása, és el lehet-e érni? Mi a hívők szerepe?

Az egység forrása. A Szentírásból kitűnik, az egység (1) az Atya megtartás erejéből (Jn 17:11), (2) az Atya dicsőségéből, amit Krisztus kényre adott (Jn 17:22) és (3) Krisztusnak a hívőkben lakozásából származik (Jn 17:23). Krisztus testében a Szentlélek, „Krisztus Lelke” az az esszetartás erő, amely jelenlétevel egységbe fog minden részt.

A kerékagy és a kők hasonlatával, minél inkább a gyülekezeti tagok (a kők) Krisztushoz (a kerékagyhoz), annál inkább lesznek egymáshoz. „Az igazi egység titka mind az egyházban, mind a családban nem a bűnösökben, az irányításban, és nem is a nehézségek leküzdésére tett emberfeletti erőfeszítésben rejlik - noha ennek nagy részét valóban meg kell tenni -, hanem a Krisztussal való egységben.”[2]

A Szentlélek egyesítő szerepe. A Szentlélek, mint „Krisztus Lelke” vagy „az igazság Lelke”, egységbe forraszt.

1. Ásszpontosíts az egységre.
Amint a Szentlélek a hívőkbe kényre, eléri, hogy felül tudjanak emelkedni

azokon az emberi előtérleteken, amelyek alapja a műveltség, faji, nemi, szociális, nemzeti és hivatalbeli különbségek (lásd Gal 3:26-28). Ezt úgy értem, hogy általa Krisztus kelti az emberek szociális életét. Akikben Jézus él, azok rá összpontosítják figyelmüket, és nem a magukra. A Krisztussal való egység hozza létre az egymással való egységet, ami a lélek győzelem. A lehető legkevésbé figyelnek az eltérésekre, és összefognak a missziómunkában, Jézus nevének dicsőségére.

2. A lelki ajándékok szerepe az egységben. Mennyire tekinthetők elérhető célnak az egyház egységét? Amikor Krisztus elkezdte kelti az életet a mennyben, Atyja oldalán, bizonyossá tette, hogy a papoknak egységben nem állatás. A Szentlélek által olyan ajándékokat adott, amelyeknek célja a hitbeli egység létrehozása a hívők között.

Ezekről az ajándékokokról szólva Péter elmondta, hogy Krisztus "adott némi apostoloknak, némi pedig prófétáknak, némi pedig evangélistáknak, némi pedig pásztoroknak és tanítványoknak; a szentek teljesbátása, szolgáló munkájára, Krisztus testének építésére; máig eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, a helyes tanításra, a Krisztus teljességével áldozó kornak megtartására" (Ef 4:11-13).

Isten azt tervezte, hogy ezekkel az egyházi ajándékokkal "azaz a lélek egységét" a hit egységével fejleszti (Ef 4:3, 13), a hívők a helyes tanítás lesznek általuk, "azaz hogy a test ne legyen gyermekek, akiket ide s tova hárny a hab, és hárny a tanításnak akármilyen szele, az embereknek általuk, a testvel és ravaszágához való családok által" (Ef 4:14; lásd még a kinyitást 16. fejezetben).

A hívők a kapott ajándékok által szeretettel mondják az igazságot, és felnőnek Krisztusban, aki az egyház feje. Így alakul ki a szeretet erőteljes egysége. Krisztusban - mondja Péter - "azaz az egész test, azaz a renddel egyberakotva és egybeszerkesztve az Ő segédelmének minden kapcsolatával, minden egyes tagnak megtartása szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevelését a maga által építésére, szeretetben" (Ef 4:16).

3. Az egység alapja.
A Szentlélek, mint "azaz igazságunk Lelke" (Jn 15:26), azon munkálkodik, hogy teljes tisztelettel Krisztus előtt. Feladata a hívőket minden igazságra elvezetni (Jn 16:13). Világos tehát, hogy a Krisztus-központú igazság az egység alapja.

A Szentlélek által adta elvezetni a hívőket Jézus igazságára. Az ilyen bibliatanulmányozás egységben vezet. A tanulás azonban magán nem elegendő az igazi egységhez. Igazi egységben

csak a Jézusi igazság hite, megőrzése és hirdetése forraszt. A kizártság, a lelki ajándékok és a szeretet mind igen fontos, ám ezek teljessége csak azáltal érkezik el, aki ezt mondta: "Én vagyok az Őt, az igazság és az élet" (Jn 14:6). Krisztus így imádkozott: "Szenteld meg őket a te igazságoddal; a te Igéd igazság" (Jn 17:17). Az egység feltevése tehát, hogy a hávók úgy fogadják be a világgosságot, ahogyan az az Igéből ragyog.

Ha a Jézusi igazság lakozik a szívben, finom-tja, nemes-ti és megtisztítja az életet, elszlat minden előtétet, megszentet minden sárlást.

Krisztus Őj parancsolata. Isten az egyházat is, mint az embert, saját képére formálta. A Szentháromság tagjai szeretik egymást, ezért az egyház tagjai is szeretni fogják egymást. Krisztus megparancsolta a hávóknak, azzal mutassák be Isten iránti szeretetüket, hogy úgy szeretik a testvéreket, mint önmagukat (Mt 22:39).

Jézus a Golgotán a vágóig gyakorolta a szeretet elvét. Kizvetlenül a halála előtt Őj megerősítette szavát, amit korábban mondott, akkor, amikor Őj parancsolatot adott tanítványainak: "Ez az Őn parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen Őn szerettelek titeket" (Jn 15:12; v. 13:34). Mintha ezt mondta volna nekik: "Arra kérek benneteket, hogy ne kardoskodjatok a jogaitokért; ne kiveteljétek, hogy megkapjátok, ami nektek jár, ne pereskedjétek, ha nem lesz a tiétek, ami megilletne. Kérek, méztelen-tesetek le hátatokat a korbácsok előtt, fordítsátok oda a márisok orcáitokat is, viseljétek el, ha hamis váddal illetnek, gúnyolnak, kinevetnek, szeszéznak, megtérnek titeket, a keresztre szegeznek, és eltemetnek, ha ez kell márisok szeretetéhez, mert ez jelenti úgy szeretni a testvéreket, ahogy Őn szeretlek titeket."

1. A lehetetlen lehetséges. Hogyan szerethetünk úgy, ahogyan Krisztus? Lehetetlen! Krisztus lehetlent keltőlünk, ám Ő valóra tudja váltani máig a lehetlent is. Meggát: "Én és Őn, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok" (Jn 12:32). Krisztus testének egysége hasonlít a testétléhez, a hávók a testé lett Ige által egységre kerülnek Istennel. Ezenkívül a hávók egysége kapcsolati is, mert mind a Szőlőtől erednek. Vágezetl az egység a keresztben gyökerezik; a Golgotán bizonyított szeretet virrad fel a hávókben.

2. Egység a keresztén. Az egyház egysége a keresztén valsul meg, mágpedig csak akkor, ha felismerjük, hogy képtelenek vagyunk úgy szeretni, mint Jézus, és nem is szeretünk úgy, mint Ő; ha elismerjük, hogy szükségünk van állandó jelenlétére az életünkben, és elhisszük, amit mondott: "Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:5). A keresztén ráidáiban, hogy nemcsak ártunk halt meg, hanem a földön minden emberért. Ez azt jelenti, hogy szeret minden nemzetet, fajt, minden szánú és rangó embert. Mindenkit egyformán szeret, bármennyire is kálánban állnak egymást. Ezért gyökerezik az egység Istenben. Az embert a szűk lánkárúsége hajlamos

elválasztani a felebarátjaitól. A kereszt által a vakáigunkon, Ős Isten árcsoduláival látja el az embereket, mutatva, egyikük sem ártóktelen. Mindegyikre szükség van. Ha Krisztus szereti őket, nekünk is azt kell tennünk.

Amikor Krisztus

megjött, látta, hogy keresztre feszítéskor mindenkit vonzani fog hozzá, ezen azt ártotta, hogy a legnagyobb szenvedést elviselő lány, azaz Ánnyának mágnesez vonzereje egyet teremt a testben, az egyházban. Krisztus átkelt a Menny Ős kázzal, hatalmas szakadékon, Ágy egészen jelentéktelenné válik az a párt, amit meg kell tennünk az utca, illetve a város oldalára, hogy elárjünk egy testvért.

A Golgota ezt jelenti:

„Egy más terhét hordozzátok” (Gal 6:2). Az emberiség minden terhét magjára vette, ami kioltotta az életet, de Ágy életet adhatott nekünk, Ős szabaddá tett, hogy egymást segítsek.

Az egységhez vezető

lépések. Az egység nem jár el. A hűvöknek lépéseket kell tenni ennek érdekében.

1. Egység a

csalásban. Az

egyházi egység tekintetében a család idején kiképzőhely (lásd e könyv 22. fejezetét). Ha bármelyikünk kedvesét, szeládságot, társalmat Ős szeretetet tanulunk otthon, ha a családjunkban a kereszt foglalja el a központi helyet, akkor lépések leszünk a gyülekezetben megvalósítani ezeket az elveket.

2. Társaságunk az

egység. Soha

nem jutunk egység, ha nem társaságunk lelkiismeretesen annak elárára, Ős soha nem is állítjuk fel, hogy máj elártó volt. Naponta imádkozunk az egységért, az egység lelkiért gondosan Ájpolva magunkban.

Fontos, hogy a

kázzal ne hangsúlyozzuk, inkább csökkentsük, Ős kerüljünk a lánytelen dolgok feletti vitatkozást. Ahelyett, hogy a megosztást keltő dolgokra Ásszponos-tanunk, beszéljünk arról a sok ártókes igazság, amiben egyetértünk. Beszéljünk az egységről, Ős fohászkodjunk azért, hogy Krisztus kárára váljon. Ágy juthatunk el arra az egységre Ős Ásszhangra, amit Isten látni szeretne kázzal.

3. Működésünk egyet

a kázzal cöl érdekében. Az egyházban addig nem lesz egység, amíg minden tagja egy egységont

nem kapcsolódik be Jézus Krisztus evangéliumának hirdetésébe. Az összhang elsajátítására a missziós ideális kózpontot jelent. Megtanítja a hívőket, hogy ők kálátn-kálátn Isten hatalmas családjának részei, és az egész test boldogsága az egyes hívők jártától függ.

Szolgálatok sorában Krisztus

összekapcsolta a test és a lélek egészének helyreállítását. Amikor tanítványait ótnak indította, kihangsúlyozta, hogy hasonlóan cselekedjenek, példájának és tanácsának (Lk 9:2; 10:9).

Krisztus egyházi munkájának tevényt

egészét folytatnia kell a példáját - az igeszolgalatot -, valamint az egészégyi missziós munkát. Isten műveinek egyikét sem szabad egymástól függetlenül vagy kizárólagosan kezelni. Az emberekért végzett munkájukat jellemezze egyensúly, összhangban tártnő kálátn munkálkodás, mint ami Krisztus korában volt.

Az egyházi munka kálátnbővítő

részeit végzők szorosan működjenek együtt, ha erővel akarják hirdetni a világnak az evangéliumot. Vannak, akik úgy érzik, hogy az egész az eredményesség érdekében összefogást jelent. A test hasonlata azonban arra utal, hogy minden szerv fontos, akár kicsi, akár nagy. Világos és világos műveivel kapcsolatban Isten tervében az egyházi munkát, és nem a vezetőket szerepel. Így Krisztus testének egésze az őszérintetlen szeretetet szemlélteti, ami olyan fenségesen mutatkozott meg a kereszten.

4. Az átfogó társulat

kialakítása. Az

egyház nem mutat igazi egységet, ha nem öpöti tevékenyen Isten művét a világ minden részén. Az egyháznak minden tőle telhetőt meg kell tennie, hogy elkerülje a nemzetiségi, műveltségi vagy területi elszigetelődési politikát. A kálátnbővítő nemzetiségű hívők keveredjenek egymással, és dolgozzanak együtt, hogy egésze jussanak ártalban, szándékban és cselekedetben.

Gondot kell fordítani az

egyházban arra, hogy ne pörtoljanak kálátn nemzeti érdekeket, ami ártana az egésznek, világos és világos irányvonalnak. Az egyház vezetése úgy dolgozzon, hogy megőrizze az egyenlőséget és egységet, ügyelve, nehogy olyan tervek, illetve látszólagos fejlődés kezdjenek egy területen, amelyeket csak a világ máris részén öpítő műveire lehetne pörtelni.

5. Kerüljük mindazt,

ami megosztást kelt. Megosztást kelt az egyházban a hívők érzése, bűntudat, ártalmatlanság, fennhagyás, az előtér, a bírálat, a megbélyegzés és a hibák keresgélese. E magatartásformák mágtt gyakran a keresztny első szeretetnek elvesztése hódít meg. Egymás iránti szeretetünket megőrizni, ha ismét feltekintünk a Golgotán Isten ajándékára, Krisztusra (1Jn 4:9-11).

Isten kegyelme, amit a Szentlélek kinyújtott, el tudja nyomni szívünkben a dolgokat, amelyekből megoszlanak.

Amikor az egyik

gyülekezetben szóltam, majd, majd azt tanácsolta nekik, hogy "Szentlélek szerint" járjanak (Gal 5:16). Színtelen imában kérjétek a Lélek vezetését, aki együtt hoz. Ha Lélekben járunk, megteremnek bennünk a Lélek gyümölcsei - a szeretet, a öröme, a kedesség, a kegyelme, a szelídség, a hűség, a szelídség, a szelídség, amelyek járnak ellenszereit a megoszlanak (Gal 5:22).

Jakab figyelmeztetett a

megoszlanak minket forrásra is, amikor vagyonuk vagy helyzetünk alapjain dőlnek el, hogyan bízunk az emberekkel. Erős kifejezéssel álltunk el az ilyen kivételről. "Ha személynégylogatátok vagytok, vettek, elmarasztaltatva a tervet, mint annak megrontása." (Jak 2:9) Isten nem személynégylogatát (ApCsel 10:34), ezért nem szabad nagyobb hűveléssel viselkedni egyes gyülekezeti tagok iránt tisztaságunk, vagyonuk vagy képességeik miatt. Tisztelhetjük őket, de nem szabad azt gondolnunk, hogy mennyei atyánk szemében értékesebbek volnának Isten legegyszerűbb gyermekei. Krisztus szavai helyreigazítják hitünket. "Amennyiben megcselekedtetek egygel emez Ön legkisebb atyámfiai kinyújtás, Önvelem cselekedtetek meg." (Mt 25:40) Krisztus a legkisebb a legnagyobb áldásban részesült tagban is képviselteti magát. Mind az Ő gyermekei, ezért egyformán fontosak a számunkra.

Urunk, az ember Fia,

testvére lett a minden fiának és leányának, ezért arra hívott el, mint kinyújtott, hogy egy értelemben és egy misszióban nyújtsuk a megváltás üzenetét minden nemzetségből, ágazatból, nyelvből és népéből (Jel 14:6) valójában testvéreinknek.

Á

Lépjegyzet

1.

Á

Benjamin F. Reaves, What Unity Means to Me, Adventist Review, 1986. december 4., 20. oldal

2.

Â

White, The Adventist Home (Nashville, TN; Southern Publishing Assn., 1952), 179. oldal